

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE

Odbor Krajský stavební úřad

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

tel.: +420 585 508 111

datová schránka: qiabfmf

e-mail: posta@olkraj.cz

www.olkraj.cz

Č. j.:

KUOK 75923/2026

Sp. zn.:

KÚOK/86580/2025/OKSÚ/9371

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení:

Ing. Robert Černocký, Ph.D., vedoucí odboru

tel: 585 508 889

e-mail: r.cernocky@olkraj.cz

Oprávněná úřední osoba pro podepisování:

Ing. Robert Černocký, Ph.D., vedoucí odboru

Olomouc, 17. června 2026

ROZHODNUTÍ

Krajskému úřadu Olomouckého kraje bylo odborem stavebního úřadu, životního prostředí a dopravy Městského úřadu Hranice (dále jen Stavební úřad MěÚ), předloženo k rozhodnutí odvolání společnosti CIDEM Hranice, a.s., IČ 14617081, se sídlem Skalní 1088, 753 01 Hranice, zast. Mgr. Vítězslavem Dohnalem, advokátem, AK Dohnal & Bernard, s.r.o., se sídlem Klokotská 103/13, 390 01 Tábor (dále jen odvolatel), kterým je napadáno rozhodnutí tohoto stavebního úřadu č. j. R/2025/63098/7, ze dne 2. 6. 2025. Uvedeným rozhodnutím bylo povoleno odstranění stavby „Areál Stavebního podniku Hranice n. M. - odstranění staveb“, na pozemcích parc. č. st. 1766, st. 1767, st. 1768, st. 1769, st. 1770, st. 4081/1, st. 4080/2, st. 4082, st. 4083, parc. č. 1090/6, 1052/4, 1052/5, 1090/20 a 1090/21, všechny v k.ú. Hranice.

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor Krajský stavební úřad (dále jen OKSÚ KÚOK nebo odvolací orgán), příslušný podle § 67 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ č. j. R/2025/63098/7, ze dne 2. 6. 2025, se podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu

m ě n í

ve výroku rozhodnutí na str. 1 takto:

ve výroku rozhodnutí se ve vymezení pozemků, na nichž se nacházejí odstraňované stavby, text „parc. č. st. 4081/2“ v k. ú. Hranice nahrazuje textem „parc. č. st. 4080/2“ v k. ú. Hranice;

ve výroku rozhodnutí se ve vymezení pozemků, na nichž se nacházejí odstraňované stavby, text „parc. č. 1091/20“ v k. ú. Hranice nahrazuje textem „parc. č. 1090/20“ v k. ú. Hranice.

Obdobně se mění odůvodnění rozhodnutí, a to v jeho prvním odstavci, v němž jsou uvedeny pozemky, na nichž se nacházejí odstraňované stavby.

Zbývající část rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ č. j. R/2025/63098/7, ze dne 2. 6. 2025, se dle ust. § 90 odst. 5, věty druhé správního řádu

p o t v r z u j e.

Účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

Nové bydlení Bělotínská a.s., IČ 451 92 201; Nová 1430, 750 01 Hranice

O d ů v o d n ě n í

OKSÚ KÚOK přezkoumal soulad odvoláním napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí může být na základě ust. § 89 odst. 2 správního řádu posuzována jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Takto byly zjištěny z předloženého správního spisu ve věci povolení odstranění stavby „Areál Stavebního podniku Hranice n. M. - odstranění staveb“, na pozemcích parc. č. st. 1766, st. 1767, st. 1768, st. 1769, st. 1770, st. 4081/1, st. 4080/2, st. 4082, st. 4083, parc. č. 1090/6, 1052/4, 1052/5, 1090/20 a 1091/21, všechny v k.ú. Hranice, následující skutečnosti.

Dne 20. 3. 2025 požádala společnost Nové bydlení Bělotínská a.s., zast. společností FORMICA s.r.o., Slovenská 2685, 760 01 Zlín, (dále jen žadatel) o povolení odstranění staveb v areálu Stavebního podniku Hranice. Konkrétně se jedná o odstranění objektů SO 01 sušárna řeziva, SO 02 kotelna, SO 03 zámečnická dílna, SO 04 dílna, údržba vozidel, SO 05 dílny, sklady, kanceláře, SO 06 sklad barev, SO 07 ocelová hala OSP; SO 08 dílny, sklady, nabíjecí stanice a SO 09 objekty neevidované v KN (zejména přístřešky).

Dne 17. 4. 2025 pod č. j. R/2025/63098/3 vyzval Stavební úřad MěÚ žadatele k doplnění žádosti. Žádost byla doplněna dne 30. 4. 2025. Písemností ze dne 7. 5. 2025 Stavební úřad MěÚ oznámil účastníkům řízení a dotčeným orgánům zahájení řízení o povolení odstranění stavby a stanovil jim 15denní lhůtu pro podání námitek. Současně stanovil v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu lhůtu pro vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Ve stanovené lhůtě podal odvolatel námítky, ve kterých namítal neurčitost zahájení odstraňování stavby a doby trvání prací. Dále namítal vysokou intenzitu dopravy, zvýšený hluk a prašnost v souvislosti s odstraňováním stavby, dále pak neúplné informace k technologii v kotelně. Vyjadřuje obavy, aby v souvislosti s odstraňováním sítí technické infrastruktury nedošlo k jejich poškození a tím i k negativnímu ovlivnění jiných odběratelů. Dále upozornil na chybný výčet pozemků sousedících s odstraňovanými stavbami a na chybějící povolení k pracím v ochranném pásmu vodovodu a kanalizací. Namítá dále nezákonnost závazných stanovisek, a to Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje a Městského úřadu Hranice (jednotného environmentálního stanoviska). Následně Stavební úřad MěÚ vydal napadené rozhodnutí, kterým podle ust. § 249 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon), povolil odstranění výše uvedených staveb.

Do takto vydaného rozhodnutí podal odvolatel odvolání ze dne 24. 6. 2025. V odvolání namítá, že napadené rozhodnutí vychází z neúplné a vnitřně rozporné dokumentace, která nejednoznačně vymezuje okamžik zahájení odstraňování stavby, a tím činí neurčitým i výrok rozhodnutí a povinnosti z něj plynoucí. Dále namítá, že ochrana okolní zástavby před hlukem a prašností není zajištěna konkrétními a vymahatelnými podmínkami, neboť rozhodnutí i podkladová dokumentace pracují pouze s obecnými formulacemi bez identifikace zdrojů hluku, používaných strojů, časových omezení prací a konkrétních opatření proti prašnosti. Odvolatel rovněž nesouhlasí se závěrem stavebního úřadu, že námítky týkající se technologií umístěných v objektu kotelny přesahují zákonný rozsah námitek, neboť tyto otázky přímo souvisejí s rozsahem odstraňovaných staveb, množstvím a druhem odpadů a s dopady záměru na okolí. Za nezákonná považuje odvolatel též závazná stanoviska dotčených orgánů, zejména stanovisko krajské hygienické stanice a jednotné environmentální stanovisko, která podle něj neobsahují dostatečné podmínky k ochraně před hlukem, prašností, k řádnému nakládání s odpady ani k ochraně dřevin rostoucích mimo les v bezprostřední blízkosti stavby. Konečně odvolatel namítá, že dokumentace obsahuje chybný a neúplný výčet sousedících

pozemků, když opomíjí řadu pozemků, včetně pozemků ve vlastnictví odvolatele, a je proto v této části věcně nesprávná a neúplná.

O obsahu podaného odvolání Stavební úřad MěÚ vyrozuměl opatřením ze dne 27. 6. 2025 ostatní účastníky řízení a vyzval je podle ust. § 86 odst. 2 správního řádu, aby se k němu ve stanovené lhůtě (do 10 dnů ode dne doručení této výzvy) vyjádřili. Tohoto práva využil žadatel, který uvedl, že se ztotožňuje s vypořádáním námitek provedeným Stavebním úřadem MěÚ.

Následně bylo Stavebním úřadem MěÚ předloženo odvolání spolu se správním spisem OKSÚ KÚOK, jako příslušnému odvolacímu správnímu orgánu, k rozhodnutí.

OKSÚ KÚOK se nejprve zabýval otázkou, zda se v případě podaného odvolání jedná o tzv. odvolání řádné, tedy zda bylo podáno účastníkem řízení v zákonem stanovené lhůtě. V této souvislosti bylo ze spisu ověřeno, že odvolateli náleží v daném případě postavení účastníka řízení, jelikož je vlastníkem pozemků parc. č. 1090/16, 1051/3, 2387/3 a st. 3957 v k. ú. Hranice, a je tedy oprávněn podat odvolání. Stran včasnosti podání bylo ze spisu zjištěno, že napadené rozhodnutí bylo odvolateli doručeno prostřednictvím jeho advokáta dne 9. 6. 2025. Následující den mu počala běžet 15denní lhůta pro odvolání, která skončila dne 24. 6. 2025. Jelikož odvolání bylo podáno dne 24. 6. 2025, jedná se o odvolání včasné.

Z výše uvedených důvodů má OKSÚ KÚOK za to, že se jedná o odvolání řádné.

Následně OKSÚ KÚOK přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu. Podle tohoto ustanovení odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Z podkladů založených ve spise odvolací správní orgán zjistil a ověřil následující skutečnosti, které jsou pro posuzovanou věc rozhodné.

Vzhledem k tomu, že podané odvolání směřovalo i proti obsahu závazného stanoviska – jednotného environmentálního stanoviska (dále jen JES) Městského úřadu Hranice, odboru stavebního úřadu, životního prostředí a dopravy, ze dne 11. 9. 2024, č. j. OSUZPD/70915/24-5, spis. zn. OSUZPD/70915/24, vydaného podle § 149 odst. 1 správního řádu a § 6 odst. 1 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o JES), odvolací správní orgán si interním sdělením ze dne 24. 9. 2025, č. j. KUOK 110489/2025, sp. zn. KÚOK/86580/2025/OKSÚ/9671, podle § 149 odst. 7 správního řádu vyžádal potvrzení nebo změnu tohoto závazného stanoviska od Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, jakožto správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání JES.

Dále podané odvolání směřovalo proti obsahu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, ze dne 28. 8. 2024, č. j. ISSŘ: R/2024/7573/1, vydaného podle § 77 a ve spojení s § 82 odst. 2 písmeno i) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, a proto si odvolací správní orgán opatřením ze dne 24. 9. 2025, č. j. R/2025/136685/14, podle § 149 odst. 7 správního řádu vyžádal potvrzení nebo změnu tohoto závazného stanoviska od Ministerstva zdravotnictví, jakožto správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.

Následně pak odvolací správní orgán obdržel dne 2. 2. 2026 závazné stanovisko od Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 22. 1. 2026, č. j. KUOK 6195/2026, sp. zn. KÚOK/110605/2025/OŽP/7288, kterým bylo odvoláním napadené závazné stanovisko Městského úřadu Hranice, odboru stavebního úřadu, životního prostředí a dopravy, ze dne 11. 9. 2024, č. j. OSUZPD/70915/24-5, spis. zn. OSUZPD/70915/24, potvrzeno.

Dále odvolací správní orgán obdržel dne 19. 2. 2026 závazné stanovisko od Ministerstva zdravotnictví, ze dne 18. 2. 2026, č.j. MZDR 31229/2025–6/OVZ, kterým bylo odvoláním napadené závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, ze dne 28. 8. 2024, č. j. ISSŘ: R/2024/7573/1, potvrzeno.

V průběhu odvolacího řízení dne 2. 2. 2026 obdržel odvolací správní orgán Akustickou studii č. 06/26, postihující hlukové poměry při odstranění staveb záměru „Areál Stavebního podniku Hranice n. M. - odstranění staveb“, od společnosti FORMICA s r. o., zpracovatele projektové dokumentace pro odstranění stavby a zároveň zástupce žadatele.

S výše uvedenými novými podklady pro rozhodnutí OKSÚ KÚOK seznámil účastníky řízení přípisem ze dne 9. 3. 2026, č. j. R/2025/136685/17 a umožnil jim, aby se k nim vyjádřili.

Této možnosti využil odvolatel, který ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí uvedl, že nově doplněná akustická studie nepředstavuje pouhé upřesnění stávajících podkladů, ale zcela nový a zásadní odborný podklad, který nebyl k dispozici v řízení před správním orgánem I. stupně. Vydané rozhodnutí tak podle něj spočívalo na neúplných podkladech, zatímco odvolací orgán nyní vychází z podstatně odlišného skutkového základu, čímž dochází k nepřipustnému oslabení zásady dvojinstančnosti řízení. Současně odvolatel poukazoval na to, že lhůta k vyjádření k tomuto novému podkladu byla nepřiměřeně krátká, a to zejména s ohledem na odbornou povahu akustické studie, jejíž posouzení vyžaduje spolupráci s externími odborníky. Vedle procesních námitek uplatnil rovněž věcné výhrady vůči samotné studii, zejména její nedostatečnou transparentnost a přezkoumatelnost, neboť neobsahuje řádně doložené vstupní údaje ani jednoznačné vymezení použitých zdrojů hluku. Podle odvolatele studie nezahrnuje všechny relevantní činnosti spojené s demolicí, neprovádí citlivostní ani variantní vyhodnocení při zohlednění nejistoty výpočtu a neposkytuje přesvědčivý obraz skutečné hlukové zátěže v území, přičemž navíc obsahuje vnitřní rozpory v údajích o dopravní zátěži.

Odvolací orgán při přezkoumání rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, zjistil, že Stavební úřad MěÚ nepostupoval zcela správně při vymezení okruhu účastníků řízení. Okruh účastníků řízení stanoví ust. § 247 odst. 2 stavebního zákona. Účastníky řízení o povolení odstranění stavby tak jsou vlastníci pozemku, na němž se odstraňovaná stavba nachází, vlastníci stavby a další osoby, jejichž vlastnická nebo jiná věcná práva k sousednímu pozemku nebo stavbě mohou být odstraňováním stavby přímo dotčena.

Na základě posouzení dokumentace pro odstranění stavby dospěl odvolací orgán k závěru, že postavení účastníka řízení o povolení odstranění staveb náleží rovněž vlastníkům sousedního pozemku parc. č. st. 3824 v k.ú. Hranice a staveb bytových domů č. p. 1823 a 1824.

Jestliže tedy Stavební úřad MěÚ s výše uvedenými osobami nejednal jako s účastníky řízení, neumožnil jim jako účastníkům řízení uplatňovat jejich práva a zájmy, jak to ukládá ust. § 4 odst. 4 správního řádu. Obecně musí být ve správním řízení garantována všem osobám, o jejichž právních poměrech se jedná nebo jež by mohly být rozhodnutím dotčeny, určitá úroveň procesních práv. Tento požadavek se odráží v konstrukci účastníků řízení jak ve správním řádu, tak v procesních částech stavebního zákona. Postavení osoby jako účastníka řízení totiž subjektu dává vedle některých povinností i významná práva s řízením spjatá, díky nimž mohou výsledek řízení nikoli nevýznamným způsobem ovlivnit. Sem patří zejména právo navrhopvat důkazy, předkládat stanoviska, seznamovat se prostřednictvím nahlížení do spisu s jeho obsahem jakožto podkladem pro konečné rozhodnutí, právo dozvědět se o úkonech v řízení učiněných či plánovaných a v neposlední řadě také právo podat proti správnímu rozhodnutí opravný prostředek.

Dojde-li odvolací správní orgán k závěru, že napadené rozhodnutí vydané v řízení o žádosti je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit, dle ust. § 225 odst. 1 stavebního zákona, který stanoví apelační princip jako přednostní způsob rozhodování v odvolacím řízení, a to zejména za účelem zabránění rušení rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu I. stupně.

V souladu s výše uvedeným ustanovením OKSÚ KÚOK seznámil písemností ze dne 20. dubna 2026 opomenuté účastníky řízení se záměrem, jeho rozsahem a povahou, a dále s tím, že předmětné rozhodnutí bylo již vydáno, a stanovil jim 15denní lhůtu pro podání námitek, popřípadě navržení důkazů. Tímto postupem zajistil, aby těmto opomenutým účastníkům byla dodatečně poskytnuta plná procesní ochrana, aniž by docházelo k vrácení věci správnímu orgánu I. stupně.

Současně všem účastníkům řízení o povolení odstranění staveb sdělil, že ke dni 1. 6. 2026 bude mít shromážděné všechny podklady pro rozhodnutí, se kterými mají účastníci řízení právo se v souladu

s § 36 odst. 3 správního řádu seznámit a vyjádřit se k nim, a to ve lhůtě 5 pracovních dnů od uvedeného dne, tj. do 8. 6. 2026.

Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil.

Odvolací orgán při přezkoumávání nezjistil v průběhu řízení o povolení odstranění staveb žádné jiné procesní ani věcné vady, vyjma výše uvedeného neúplného okruhu účastníků řízení, které by vyžadovaly zásah do tohoto řízení a vydaného rozhodnutí, když toto řízení bylo jinak vedeno řádně a v souladu s žádostí žadatele/vlastníka stavby a napadené rozhodnutí shledal z hlediska věcné správnosti i zákonnosti správným. O tom svědčí především zjištění, že byla předložena úplná žádost o povolení odstranění staveb včetně všech podkladů, v souladu s ust. § 248 stavebního zákona. Stavební úřad MěÚ v tomto řízení řádně posoudil soulad navrženého odstranění staveb s požadavky stavebního zákona a s podmínkami dotčených orgánů.

Účastníci tohoto řízení, se kterými Stavební úřad MěÚ v řízení jednal, tedy i výše uvedený odvolatel, byli v průběhu řízení řádně poučeni o jejich právech a byla jim dána možnost se se správním spisem seznámit, vyjádřit svá stanoviska a činit návrhy a důkazy, a v řízení jim bylo současně doručováno zcela v souladu s ust. § 188 stavebního zákona. Těmto účastníkům řízení byla poskytnuta zákonná 15denní lhůta pro uplatnění námitek, také byli vyrozuměni o tom, že Stavební úřad MěÚ ukončil dokazování, shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí, s nimiž měli možnost se seznámit a vyjádřit se k nim. V průběhu řízení odvolatel vznesl námitky, se kterými se Stavební úřad MěÚ ve svém rozhodnutí zabýval, a které rovněž vypořádal. Současně ve svém rozhodnutí řádně posoudil úplnost žádosti, popsal stavební záměr, stanovil podmínky pro odstranění dané stavby a zcela dostatečným a vypovídajícím způsobem odůvodnil výrok svého rozhodnutí, tedy proč a na základě jakých podkladů povolil odstranění předmětných staveb.

Na základě těchto skutečností dospěl OKSÚ KÚOK k závěru, že Stavební úřad MěÚ postupoval správně, když povolil odstranění staveb na pozemcích parc. č. st.1766, st. 1767, st. 1768, st. 1769, st. 1770, st. 4081/1, st. 4080/2, st. 4082, st. 4083, parc. č. 1090/6, 1052/4, 1052/5, 1090/20, 1090/21, všechny v k. ú. Hranice.

K podanému odvolání OKSÚ KÚOK uvádí následující skutečnosti.

K námitce směřující proti neurčitosti zahájení odstraňování stavby odvolací orgán uvádí, že dokumentace i rozhodnutí stanoví právní rámec zahájení prací dostatečně určitě. Odstraňování stavby lze zahájit až po nabytí právní moci rozhodnutí o jejím odstranění, což vyplývá přímo ze stavebního zákona a není možné tuto skutečnost podmínit jiným správním rozhodnutím. Skutečnost, že dokumentace uvádí časovou vazbu také na případnou budoucí výstavbu, nečiní dokumentaci neurčitou, neboť se jedná o orientační vazby, nikoliv o závaznou podmínku. Zároveň bylo v rámci řízení doloženo, že předpokládaný termín provádění prací byl uveden v žádosti a stavební úřad stanovil lhůtu 12 měsíců pro realizaci odstranění stavby, čímž je zajištěn časový rámec zásahu.

K námitkám týkajícím se hlukové zátěže okolí odvolací orgán konstatuje, že problematika hluku byla v řízení řešena dostatečně, a to jak v projektové dokumentaci, tak prostřednictvím závazného stanoviska orgánu ochrany veřejného zdraví, které bylo nadřízeným orgánem následně potvrzeno. Dokumentace obsahuje organizaci prací s omezením hlučných činností na denní dobu, vyloučení nočního provozu a víkendů a současně ukládá povinnost dodržovat hygienické limity hluku stanovené právními předpisy. Nadto byla zpracována akustická studie, která hodnotila hluk ze stavební činnosti ve variantě nejnepříznivějšího provozu všech zařízení, přičemž výsledky prokázaly nepřekročení hygienických limitů hluku v chráněném venkovním prostoru staveb. Námitka nedostatečné konkretizace strojů a zařízení není důvodná, neboť rozsah požadovaných údajů vyplývá z vyhlášky č. 499/2006 Sb. a předložená dokumentace tyto požadavky splňuje; nad rámec zákona byly navíc typy zařízení a způsob provádění prací v dokumentaci uvedeny. K tomu se dále uvádí, že na řízení o povolení odstranění stavby se přiměřeně použije rovněž ustanovení § 190 stavebního zákona. Podle § 190 odst. 2 a 3 stavebního zákona účastníci řízení mohou uplatňovat pouze námitky směřující k hájení jejich procesních práv; další námitky pouze v rozsahu uvedeném v odstavci 3. K námitkám, které přesahují rozsah odstavce 3, stavební úřad nepřihlíží. Účastník řízení podle § 182 písm. c) a d) může uplatňovat námitky pouze v rozsahu možného přímého dotčení svých práv. Odvolatel je

vlastníkem výrobního areálu, v němž se nenachází chráněný venkovní ani chráněný vnitřní prostor ve smyslu § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve spojení s nařízením vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací; v tomto rozsahu tedy není přímo dotčen na právech, která by jej opravňovala k uplatnění námitky hluku.

K námitce nedostatečného řešení prašnosti odvolací orgán uvádí, že podmínky k omezení prašnosti jsou v rozhodnutí stanoveny a vycházejí jak z projektové dokumentace, tak z obecně závazných právních předpisů. Rozhodnutí ukládá konkrétní opatření, jako je kropení, plachtování materiálu, čištění komunikací a další organizační opatření, která směřují k minimalizaci prašnosti. Povinnost omezovat prašnost při stavební činnosti navíc vyplývá přímo ze zákona o ochraně ovzduší a není účelem závazných stanovisek tyto obecné povinnosti opakovat. Z tohoto důvodu nelze námitku považovat za důvodnou.

K námitce odvolatele, že v rámci odstraňování stavby může dojít k poškození dřevin rostoucích mimo les v bezprostřední blízkosti objektu kotelny, odvolací orgán uvádí, že tato námitka není důvodná. Z projektové dokumentace vyplývá, že odstraňované stavby nejsou v kolizi se vzrostlými dřevinami, které se v území nacházejí, a tyto dřeviny mají být v rámci demoličních prací zachovány. Současně dokumentace uvádí, že případné rozsáhlejší kácení dřevin bude řešeno až v navazující fázi realizace nové stavby, nikoliv v rámci řízení o odstranění stavby. Odvolací orgán dále konstatuje, že ochrana dřevin rostoucích mimo les je zajištěna přímo právními předpisy, zejména § 7 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, podle něhož jsou dřeviny chráněny před poškozováním a ničením. Tato povinnost dopadá na všechny osoby provádějící stavební činnost a je závazná bez ohledu na to, zda je výslovně uvedena v podmínkách rozhodnutí. V souhrnné technické zprávě je dále uvedené, že bude provedeno pouze kácení keřového porostu o ploše do 40 m², a to ve styku keřového porostu s východní fasádou objektu parc. č. st. 1766 v k.ú. Hranice. K této námitce OKSÚ KÚOK dále uvádí, že i tato námitka překračuje rozsah námitek, které je odvolatel oprávněn uplatňovat, jelikož se netýká možného přímého dotčení jeho vlastnického práva. Jím namítané dřeviny se nenachází na pozemku odvolatele.

K námitce týkající se technologií umístěných v objektu kotelny odvolací orgán uvádí, že projektová dokumentace vymezila rozsah odstraňovaných staveb včetně jejich konstrukčního řešení a způsobu odstranění. Případná přítomnost technologického zařízení nemění charakter řízení o odstranění stavby, neboť nakládání s odpady, včetně případných nebezpečných složek, podléhá režimu zákona o odpadech a podmínkám stanoveným v rozhodnutí i v závazných stanoviscích. Otázkou nakládání s odpady se v projednávané věci zabývalo rovněž jednotné environmentální stanovisko Městského úřadu Hranice, odboru stavebního úřadu, životního prostředí a dopravy, ze dne 11. 9. 2024, č. j. OSUZPD/70915/24-5, vydané podle zákona o jednotném environmentálním stanovisku. Toto závazné stanovisko bylo v rámci přezkumu podle § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumáno Krajským úřadem Olomouckého kraje, odborem životního prostředí a zemědělství, který závazným stanoviskem ze dne 22. 1. 2026, č. j. KUOK 6195/2026, sp. zn. KÚOK/110605/2025/OŽP/7288, napadené JES potvrdil. Nelze proto dovodit, že by absence detailního popisu jednotlivých technologií činila rozhodnutí nepřezkoumatelným nebo nezákonným.

K námitkám směřujícím proti zákonnosti závazných stanovisek odvolací orgán uvádí, že předně přezkoumal, zda tato stanoviska splňují formální náležitosti požadované § 149 správního řádu, zda byla vydána věcně a místně příslušnými správními orgány, zda obsahují dostatečné a srozumitelné odůvodnění a zda se svým obsahem vztahují k předmětu projednávaného řízení. V tomto směru neshledal pochybení. Obě napadená stanoviska byla nadto přezkoumána nadřízenými správními orgány a byla potvrzena jako zákonná a věcně správná. V případě stanoviska orgánu ochrany veřejného zdraví bylo prokázáno, že hlukové limity nebudou překročeny, a to i při zahrnutí dopravy související s realizací záměru. V případě jednotného environmentálního stanoviska bylo konstatováno, že podmínky týkající se odpadů, prašnosti i ochrany dřevin vyplývají přímo z právních předpisů, jejichž dodržování je závazné bez ohledu na explicitní uvedení v podmínkách stanoviska. Závazná stanoviska proto splňují požadavky § 149 správního řádu a nejsou dány důvody pro jejich zrušení či změnu.

K námitce nesprávného vymezení sousedních pozemků v projektové dokumentaci odvolací orgán

uvádí, že okruh účastníků řízení nestanoví žadatel ani obsah žádosti či projektové dokumentace, nýbrž stavební úřad podle zákonných kritérií. Účastníkem řízení je osoba, o níž tak stanoví zákon, zejména jde-li o osobu, jejíž vlastnické nebo jiné věcné právo může být rozhodnutím přímo dotčeno. Údaje uvedené v žádosti nebo v projektové dokumentaci proto mohou sloužit pouze jako podklad pro posouzení věci, nikoli jako závazné určení okruhu účastníků řízení. Ostatně ani okruh účastníků původně vymezený stavebním úřadem nebyl v odvolacím řízení považován za konečný, o čemž svědčí jeho doplnění a úprava provedená odvolacím orgánem, jak je uvedeno výše. Případná nepřesnost v části projektové dokumentace proto sama o sobě nemůže založit nezákonnost rozhodnutí; rozhodné je, zda správní orgány okruh účastníků určily podle zákona a zda dotčeným osobám umožnily uplatnit námitky a hájit jejich práva. Postavení odvolatele jako účastníka řízení ani jeho procesní práva nebyla v důsledku neúplného vymezení pozemků sousedících se stavbou žádným způsobem dotčena, jelikož byl mezi vlastníky sousedních pozemků žadatelem zahrnut (viz souhrnná technická zpráva, bod B.1, písm. j).

Na základě výše uvedených skutečností dospěl OKSÚ KÚOK k závěru, že odvolací námitky nejsou věcně důvodné.

Odvolací orgán se rovněž zabýval vyjádřením odvolatele ze dne 24. 3. 2026 k doplněným podkladům pro rozhodnutí a dospěl k závěru, že uplatněné námitky nejsou důvodné.

K námitce, že doplněná akustická studie představuje nový zásadní podklad, který nemůže být v odvolacím řízení zohledněn, odvolací orgán uvádí, že správní orgán je podle § 90 odst. 1 písm. c) a § 89 odst. 2 správního řádu a rovněž s přihlédnutím k § 225 stavebního zákona oprávněn doplnit podklady rozhodnutí i v odvolacím řízení, pokud je to nezbytné pro zjištění stavu věci bez důvodných pochybností. V daném případě akustická studie nepředstavuje zcela nový skutkový základ věci, ale konkretizaci a odborné zpřesnění již posuzovaného vlivu záměru na hlukovou zátěž v území, který byl předmětem hodnocení již v řízení před správním orgánem I. stupně a byl rovněž předmětem závazného stanoviska orgánu ochrany veřejného zdraví. Současně je třeba uvést, že akustická studie není zákonem výslovně stanoveným obligatorním podkladem pro rozhodnutí stavebního úřadu ve věci povolení odstranění stavby, nýbrž slouží především jako odborný podklad pro posouzení věci orgánem ochrany veřejného zdraví a pro vydání jeho závazného stanoviska. Doplnění tohoto podkladu tak směřovalo k odstranění pochybností o splnění hygienických limitů a neznamena nahrazení původního skutkového základu novým. Zásada dvojinstančnosti řízení tím nebyla porušena, neboť účastníkům byla dána možnost se s tímto podkladem seznámit a uplatnit k němu své výhrady.

K námitce nedostatečné lhůty k vyjádření odvolací orgán konstatuje, že účastníkům byla poskytnuta lhůta odpovídající charakteru doplněného podkladu a procesní situaci. V této souvislosti nelze přehlédnout, že odvolací orgán v průběhu odvolacího řízení dodatečně vyrozumíval opomenuté účastníky o předmětu řízení, jeho rozsahu a povaze, a současně všem účastníkům sdělil, že ke dni 1. 6. 2026 bude mít shromážděné všechny podklady pro rozhodnutí, k nimž se mohou ve lhůtě 5 pracovních dnů vyjádřit, tedy do 8. 6. 2026. Odvolateli proto muselo být z tohoto přípisu zřejmé, že možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí trvá právě do tohoto data. Uvedený přípis byl navíc doručen zástupci odvolatele, advokátu, do vlastních rukou. Z obsahu spisu proto nevyplývá, že by odvolatel byl objektivně zkrácen na svých procesních právech; naopak měl dostatečný časový prostor k uplatnění svých výhrad. Požadavek na další prodloužení lhůty o 30 dnů proto odvolací orgán neshledal důvodným.

K dalším námitkám směřujícím proti akustické studii odvolací orgán uvádí následující. Pokud jde o výhrady k nedoloženosti vstupních údajů, z akustické studie vyplývá, že akustické parametry jednotlivých zařízení byly stanoveny na základě údajů výrobců nebo údajů pro typově obdobná zařízení, což odpovídá obvyklému metodickému postupu při zpracování tohoto typu odborných posouzení. Studie současně vychází z výpočtu pro nejnepříznivější variantu, kdy byl uvažován souběžný provoz všech hlavních zdrojů hluku po celou dobu demolice, a tím vytváří bezpečnou rezervu vůči reálnému provozu. Námitka, že není možné ověřit správnost vstupních údajů, proto není důvodná.

K námitce neúplnosti zohledněných zdrojů hluku odvolací orgán konstatuje, že studie identifikuje základní skupiny zařízení typické pro demoliční práce a modeluje jejich provoz způsobem, který zahrnuje nejvyšší možnou hlukovou zátěž. Jednotlivé dílčí činnosti, jako jsou přesypy materiálu či manévrování vozidel, představují dílčí projevy provozu těchto zařízení a nejsou samostatnými zdroji, které by bylo nutné modelovat odděleně, pokud je jejich vliv zahrnut v celkovém akustickém výkonu. Závěr studie, že byly zohledněny všechny relevantní zdroje hluku, je proto přezkoumatelný a nelze jej považovat za nedoložený.

K výhradě týkající se malé rezervy mezi vypočtenou hodnotou a hygienickým limitem odvolací orgán uvádí, že výsledky akustické studie prokazují nepřekročení limitní hodnoty stanovené právními předpisy, a to i při započtení nejistoty výpočtu. Skutečnost, že rezerva není výrazně vysoká, sama o sobě neznamená nesplnění limitu, pokud jsou podmínky výpočtu nastaveny konzervativně, což je v posuzovaném případě splněno. Povinnost dodržovat hygienické limity přitom platí po celou dobu realizace záměru a její porušení je sankcionovatelné podle zvláštních právních předpisů.

K námitce nedostatečného posouzení krátkodobé hlukové zátěže odvolací orgán uvádí, že akustická studie hodnotí hluk v chráněném venkovním prostoru staveb v souladu s právní úpravou, která vychází z ekvivalentních hladin hluku za definované časové úseky. Tato metodika je závazná a nevyžaduje samostatné posuzování jednotlivých okamžiků či krátkodobých špiček, pokud nedochází k překračování stanovených limitů. Studie přitom zahrnuje i dopravu související s odvozem materiálu a její vliv hodnotí jako nevýznamný.

K námitce rozporu v údajích o počtu nákladních vozidel odvolací orgán konstatuje, že uvedené hodnoty nepředstavují vzájemně se vylučující údaje, ale různé způsoby vyjádření dopravní intenzity (denní počet vozidel versus počet pojezdů v určitém časovém úseku). Tyto rozdíly nemají vliv na celkové hodnocení hlukové zátěže, které bylo provedeno pro nejnejpříznivější variantu zatížení.

S ohledem na výše uvedené odvolací orgán uzavírá, že vyjádření účastníka řízení nepřináší takové skutečnosti, které by zpochybňovaly zákonnost nebo věcnou správnost napadeného rozhodnutí, ani neodůvodňuje další doplnění podkladů pro rozhodnutí odvolacího orgánu.

V průběhu odvolacího řízení bylo zjištěno, že v napadeném rozhodnutí byla ve vztahu k některým pozemkům uvedena nesprávná parcelní čísla. Konkrétně byly nesprávně označeny pozemky parc. č. st. 4081/2 a parc. č. 1091/21, oba v k. ú. Hranice, ačkoli se v řešeném území nenacházejí. Správně mají být uvedeny pozemky parc. č. st. 4080/2 a parc. č. 1090/21, oba v k. ú. Hranice. Odvolací orgán proto přistoupil ke změně napadeného rozhodnutí ve výrokové části způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí o odvolání. Při tomto postupu vycházel ze zásady procesní ekonomie správního řízení, podle níž je změna napadeného rozhodnutí třeba upřednostnit před jeho zrušením a vrácením věci správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání, jsou-li pro takový postup splněny zákonné podmínky. V posuzovaném případě byly podmínky pro změnu napadeného rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu splněny, neboť napadeným rozhodnutím nebyla žádnému z účastníků uložena povinnost, žádnému z účastníků nehrozila újma spočívající ve ztrátě možnosti podat odvolání a současně se nejednalo o rozhodnutí vydané orgánem územního samosprávného celku v samostatné působnosti.

Poučení účastníků

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se dle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Robert Černocký, Ph.D.
vedoucí odboru

Obdrží:

Účastníci řízení (dodejky):

1. FORMICA s.r.o., Slovenská 2685, 760 01 Zlín (*zastupující žadatele*)
2. Mgr. Vítězslav Dohnal, advokát, Klokotská 103/13, 390 01 Tábor (*zastupující odvolatele*)
3. město Hranice, Pernštejnské náměstí 1, 753 01 Hranice

Účastníci řízení (veřejná vyhláška):

Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha
 Ředitelství silnic a dálnic s. p., Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha,
 Wienerberger s.r.o., Plachého 388/28, 370 01 České Budějovice
 ČEZ Distribuce, a.s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín
 GasNet Služby, s.r.o., Plynárenská 499/1, 602 00 Brno
 CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha
 Vodafone Czech Republic a.s., náměstí Junkových 2808/2, 155 00 Praha
 Vodovody a kanalizace Přerov, a.s., Šířava 482/21, 750 02 Přerov
 Telco Pro Services, a. s., Duhová 1531/3, 140 00 Praha

Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům a stavbám na nich:
 pozemek parc. č. st. 3824 (zastavěná plocha a nádvoří) v k.ú. Hranice
 stavby bytových domů č. p. 1823 a 1824, Hranice

Doručení veřejnou vyhláškou bude provedeno vyvěšením rozhodnutí na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje. Patnáctý den po vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje se rozhodnutí považuje za doručené. Toto rozhodnutí se též zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup na elektronické úřední desce umístěné na webových stránkách Olomouckého kraje: www.olkraj.cz.

Pro informaci, avšak již bez právních účinků vztahujících se na doručení, se rozhodnutí vyvěsí také na úřední desce Městského úřadu Hranice, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup na jeho elektronické úřední desce. Po uplynutí doby pro vyvěšení Městský úřad Hranice vrátí toto rozhodnutí zpět odboru KSÚ KÚOK s vyznačenými údaji o vyvěšení a sejmutí.

Dotčené správní úřady:

4. Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, Wolkerova 74/6, 779 00 Olomouc
5. Městský úřad Hranice, odbor stavební úřad, životního prostředí a dopravy, Pernštejnské náměstí 1, 753 01 Hranice

Ostatní:

6. Krajský úřad Olomouckého kraje, kancelář ředitele – úřední deska, Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc (*se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce na dobu nejméně 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup*)
7. Městský úřad Hranice – úřední deska, Pernštejnské náměstí 1, 753 01 (*se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce na dobu nejméně 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup*)
8. Ad/a., 330 S/5

Rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů ode dne vyvěšení.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

.....
 Razítko a podpis

.....
 Razítko a podpis